

ועל כן קשים לפניו בקורת ים סוף. שהרי קורת הים שיפתחו בו שבילים היא למעלה, וכמו שנפתחים בו שבילים יקרים, כך נקבע ונפתח. ומשום כך הפל תלי למעלה, ואנרכים לבך אותו ולתת לו חזק מלמטה כדי שתפרק מלמעלה ויתחזק בראשי, ועל כן כתוב וברכת את ה', דוקא את.

ובכלפי המקום הנה ציריך להראות לפניו שבע והארה פנים, וככלפי הצד الآخر, בזמן שליטה בעולם, ציריך להראות ששליטה בעולם רעב, שאותה הדרך היא לפניו רעב, וראוי להראות לפניה רעב ולא שבע, הויאל והשבע לא שליטה בעולם, ועל כן ואכלה. ושבעת וברכת את ה' אללה. אמר רבנן אלעד, כך זה וראי וכה ציריך!

אמר רבנן יהודיה, אשריהם הצדיקים שקרבתם היא שלום בעולם, משווים שיודעים ליחד את היחד ומקרבים קרבנה להרבות שלום בעולם, שהרי יוסף ויהודה בטרם התקרכבו זה עם זה, לא היה שלום. כיון שהתקרכבו יוסף ויהודה יחד, אז הרבו שלום בעולם, והשמחה נספה למעלה ולמטה, כמו שהקרבה של יהודה ו יוסף, וכל השבטים נמצאו יחד עם יוסף, ואוותה התקרכה הרบทה שלום בעולם, כמו שבראנו שכותוב ויגש אליו יהודה.

ולא יכול יוסף להתפרק לכל הנזבים עליו וגנו. רבנן פתח ואמר, (תהלים קי) פעור גמן לאביבינום צדקתו עמדת עד קרנו פרום בכבוד. בא ראה, הקדוש ברוך הוא ברא את העולם והשליט עליו את הארץ. שיהיה מלך על הפל.

יעל דא קשין קמיה בקרית ים סוף. דהא קורת ימא לאתפתחה ביה שבילין, לעילא איהו. וכמה דמתפתחין שבילין ואורהין ביה, וכי אתפרק ואתפתח. ובגין כך בלא תליא לעילא, ובעינן לברא ליה, ולמייבב ליה תקפא מפטא, בגין דיתברא מלעילא, ויתפרק קדכא חז. ועל דא כתיב, וברכת את ה', את דיקא.

ולגבי האי אמר, אצטיריך לאחזהה קמיה שבעא ונחריו דאנפין. ולגבי סטרא אחרא, בזמנא דאייה שלטא בעלמא, בעי לאחזהה קמיה פפנא. דההוא דרגא רעב איהו, ואתחיזי לאחזהה קמיה פפנא ולא שובעא, הויאל ושבע לא שלטא בעלמא. ועל דא, ואכלה ושבעת וברכת את ה' אללה. אמר רבנן אלעד, וכי הוא וראי, וחייב אצטיריך.

אמר רבנן יהודיה, זפאי אין צדייקיא דקורבא דלהוז איהו שלטא בעלמא. בגין הדעתי ליחדא יהודא, ומקרבי קורבא לאסגאה שלטא בעלמא. דהא יוסף ויהודה עד לאatakribu דא עם דא, לא היה שלטא. כיון דatakribu יוסף ויהודה כחדא, כדין אסגייאו שלטא בעלמא. ויחדו אתוסף לעילא ותטא, כמה דקורבא דיהודה ו יוסף וכלהו שבטי אשתקחו כחדא ביה ביוסף. ויהוא קורבא אסגי שלטא בעלמא, כמה דאokiימנא. דכתיב, ויגש אליו יהודה:

ילא יכול יוסף להתפרק לכל הנזבים עליו וגנו', רבנן חייא פתח ואמר, (תהלים קיב) פעור גמן לאביבינום צדקתו עומדת לעד קרנו פרום בכבוד. בא ראה, הקדוש ברוך הוא ברא עולם, ואשליט עלייה לאדם, דיהא מלכא על כלא.